

## Arrest

nr. 288 365 van 2 mei 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DE KEYZER  
Voskenslaan 419  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DE KEYZER en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren en getogen in het dorp Qardaka, gelegen in het district Doshi van de provincie Baghlan. U bent nooit naar school geweest, maar u hielp uw familie met jullie dieren. Ongeveer acht jaar voor uw vertrek uit Afghanistan zochten talibanleden dekking voor een luchtoffensief van Amerikaanse legerstroepen tussen jullie dieren, waarna uw vader M.O. in het vizier kwam van de taliban op verdenking van spionage voor de Amerikanen. De taliban had echter op dat moment niet voldoende macht om uw vader hierop aan te spreken. Zes jaar later, nadat de macht van de taliban voldoende was toegenomen, richtte de taliban hun pijlen opnieuw op uw vader. Zij verklaarden in de moskee dat uw vader voor de Amerikanen spioneerde en dat hij een ongelovige was.*

*De taliban besliste hierop dat uw vader gedood moest worden. Ongeveer twee jaar voor uw vertrek kwam de taliban naar het huis van uw familie waar zij uw vader trachtten dood te schieten. Toen uw vader terugvuurde, lanceerde de taliban een raketaanval op het huis waarbij uw vader om het leven kwam. U was op dat moment niet thuis, maar keerde terug in de middag waarna jullie samen uw vader begroeven. Ongeveer twee jaar na zijn overlijden werd u benaderd door de taliban daar zij vermoedden dat u eveneens spioneerde voor de overheid. U ontkende dit. U werd toen door de taliban geslagen en gestoken met een mes. Ongeveer drie maanden later spraken zij u opnieuw aan waarbij zij u vroegen landmijnen en bommen naar de basis van de overheid te dragen. U ging hiermee akkoord en zei dat u hiervoor een ezel ging halen. U vluchtte naar het huis van uw oom waar u hem inlichtte over de problemen met de taliban. Uw oom besloot hierop dat u in gevaar was waarop hij u uit Afghanistan wegstuurde. U verliet in 2019 Afghanistan. U reisde vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonia, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 20 november 2019 toekwam. U diende de volgende dag, op 21 november 2019, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. De dag dat u Afghanistan verliet stak de taliban uw huis in brand, waarop uw broer en uw moeder naar het huis van uw maternale oom verhuisden in het nabijgelegen dorp Maktap waar zij tot op heden verblijven. De taliban zou evenwel nog navraag doen naar u in uw eigen dorp.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u tijdens uw persoonlijk onderhoud de dato 19 mei 2021 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) zeven fotoprints voor aangaande uw familie en de brand in uw huis. Op 19 mei 2021 maakte uw advocaat de notities genomen door de advocaat aanwezig bij uw persoonlijk onderhoud over aan het CGVS. Op 2 juni 2021 maakte uw voogd per email tevens uw opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud over.*

*Op 22 juni 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar er geen geloof kon worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven noch kwam u in aanmerking voor de toekenning van subsidiaire bescherming. U tekende op 13 juli 2021 beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV of de Raad) tegen de beslissing van het CGVS. Bij het verzoekschrift gericht aan de Raad voegde uw advocaat een tiental artikelen en/of rapporten aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan toe. Op 21 september 2021 maakte uw advocaat een aanvullende nota over aan de Raad, alsook aan het CGVS waarbij zij een kopie van de militaire kaart van uw vader (stuk 14) voorlegde, alsook negen internetartikels aangaande de veiligheidssituatie. Op 22 september 2021 trok de Commissaris-generaal de bestreden beslissing in omwille van de machtsvername door de taliban in het land. Op 24 september 2021 stuurde uw advocaat een communicatie naar het CGVS, waarin zij vermeldde dat u volharde in de argumenten uiteengezet voor de Raad (in het verzoekschrift). U legde sinds de intrekking van de bestreden beslissing geen nieuwe documenten voor. Op 30 november 2021 bereikte u de leeftijd van achttien jaar en werd het voogdschap over u van rechtswege beëindigd.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Het CGVS wijst er op dat u heden meerderjarig bent.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kon voldoen aan uw verplichtingen.*

*Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen.*

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielrelaas aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.*

*Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.*

*Vooreerst verklaart u dat ongeveer acht jaar voor uw vertrek uw vader M.O. in het vizier van de taliban kwam nadat enkele taliban leden tussen uw dieren schuilden tijdens een offensief van de Amerikanen. Bij dit offensief zouden er drie talibanleden zijn omgekomen (CGVS, p.23-24). Uw verklaringen omtrent de verdachtmakingen van de taliban jegens uw vader, zijnde de aanleiding van uw persoonlijke problemen met de taliban, raken echter kant noch wal en zijn niet aannemelijk. Zo stelt u hierbij nog dat er meerdere offensieven uitgevoerd werden tegen de taliban waarbij uw vader door de taliban weer verdacht werd, maar hadden de taliban onvoldoende macht om uw vader hierop aan te spreken, waarna ze uw familie gedurende de volgende zes jaren ongemoeid lieten (CGVS, p.24). De waarachtigheid, minstens de ernst, van de geponeerde vrees van uw familie jegens de taliban wordt echter op ernstige wijze gerelativeerd door de vaststelling dat de taliban uw familie ogenschijnlijk jarenlang met rust liet ondanks de verdenkingen jegens uw vader. Het is echter niet aannemelijk dat, indien zij uw vader daadwerkelijk verdachten van meermaals te hebben gespioneerd voor de Amerikanen, de taliban uw vader en uw familie jarenlang ongemoeid zouden laten. Des te meer gelet op het gewelddadige karakter van de taliban, alsook haar handelingen en werkwijze in haar strijd tegen de (voormalige) Afghaanse en buitenlandse overheden. Uw poging dit opmerkelijk en ongeloofwaardig gegeven uit te klaren door te stellen dat de taliban weinig macht had in de regio kan echter niet overtuigen (CGVS, p.24-25). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de taliban wel degelijk actief was in de regio, alsook tegen de (voormalige) overheid, al dan niet tegen de Amerikanen, en actief terugvocht. Aldus is het niet aannemelijk dat de taliban, indien uw vader verdacht werd van collaboratie, gedurende deze zes jaren geen enkele poging zou ondernemen om zich te wreken.*

*U vervolgt uw asielrelaas met te verklaren dat uw vader ongeveer twee jaren voor uw vertrek uit Afghanistan vermoord werd door de taliban. U verklaart hierbij dat er twee of drie talibs naar het huis kwamen die uw vader daar doodden (CGVS, p.24 & 26). Ook hier zijn uw verklaringen allerm minst aannemelijk en slaagt u er niet in dit vermeende incident op een geloofwaardige en overtuigende wijze voor te stellen. Zo verklaart u dat deze twee of drie talibs het huis zijn binnengevallen, waar zij vervolgens probeerden uw vader dood te schieten, wat niet lukte (CGVS, p.26). Dat deze talibs initieel niet in hun opzet slaagden is evenwel zeer opmerkelijk, gezien zij volgens uw verklaringen met twee of drie personen uw huis gewapend binnenvielen. Wat er ook van zij, u verklaart dat zij (de talibs) het huis snel weer verlieten nadat hun plan niet lukte en dat hierna een raket werd afgevuurd op het huis waarbij uw vader geraakt werd en stierf (CGVS, p.27). Uw verklaringen zijn echter geenszins logisch. Het CGVS kan zich niet voorstellen dat, indien jouw vader daadwerkelijk net ontsnapt was aan een dodelijk vuurgevecht, hij zonder meer gewoon binnen zou blijven en geen maatregelen zou nemen om zichzelf in veiligheid te brengen door bijvoorbeeld de plaats van het incident (kortstondig) te verlaten.*

Daarenboven merkt het CGVS op dat indien er daadwerkelijk een raket werd afgevuurd op uw woning, het opmerkelijk is dat uw moeder en uw broer die op dat moment thuis waren hierbij ogenschijnlijk ongeschonden bleven (CGVS, p.27). Waar u in het verzoekschrift gericht aan de RvV nu plots opwerpt dat de taliban het huis niet is binnengestapt, maar in tegendeel de Qala (een met muren omheind huis), alsook dat de raket een muur van het gebouw raakte kan niet overtuigen (zie administratief dossier – verzoekschrift d.d. 12.07.2021, punt 4.1). U bedient zich hier immers louter op een postfactum verklaring. Daarnaast mag er van u verwacht worden dat indien zoals u zelf opwerpt in het verzoekschrift “elk huis in Afghanistan is ommuurd”, u het onderscheid tussen de qala en het effectieve huis tijdens uw persoonlijk onderhoud reeds had gemaakt.

Ten overvloede wijst het CGVS erop dat u met betrekking tot uw vader als persoon noch met betrekking tot zijn overlijden enig document voorlegt dat uw verklaringen op objectieve wijze kan staven. Uw verklaringen hieromtrent blijven derhalve louter blote beweringen. Ten aanzien van de twee fotoprints aangaande uw vader die u voorlegde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS merkt het CGVS evenwel het volgende op. Hoewel de fotoprints respectievelijk een levende man en een overleden man afbeelden, kan op zich geenszins worden vastgesteld dat deze man daadwerkelijk uw vader betreft. De beelden weergegeven op de foto's kunnen evenmin uw verklaringen bevestigen dat deze man, volgens u uw vader, in een doelgerichte aanslag door de taliban om het leven kwam. De foto's geven slechts een bepaald beeld weer, maar niets meer dan dat en zeggen niets over de omstandigheden waarin deze werden genomen. Deze fotoprints volstaan dan ook niet om uw asielrelaas te bewijzen.

Voorts verklaart u dat u ongeveer drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan door de taliban werd aangesproken daar ze u ervan verdachten informatie door te spelen aan een nabijgelegen legerbasis over landmijnen die zij hadden geplaatst. De taliban zou u hierbij geslagen en met een mes gestoken hebben. Drie maanden later zou de taliban u voor een tweede keer benaderd hebben, waarbij zij preekten over de jihad en vroegen om landmijnen te dragen naar een nabijgelegen legerbasis (CGVS, p.24-25 & 27-28). Ten aanzien van uw ingeroepen persoonlijke moeilijkheden met de taliban dient aangestipt te worden dat ook deze niet kunnen overtuigen wegens diverse onaannemelijkheden in jouw verklaringen, en wel om de volgende redenen.

Vooreerst merkt het CGVS op dat het opmerkelijk is dat u tijdens uw eerste persoonlijke onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkel moment gewag maakte van het eerste incident met de taliban, waarbij zij u sloegen en met een mes staken. Op de DVZ haalde u immers enkel het tweede incident aan waarbij zij u vroegen om landmijnen voor hen te vervoeren (DVZ, Vragenlijst CGVS d.d. 25.09.2020, vraag 5). Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd kan ook van een (destijds) minderjarige verzoeker verwacht worden dat hij een waarheidsgetrouw zicht biedt op zijn werkelijke situatie, en dat u spontaan alle cruciale elementen en incidenten aanhaalt die hebben geleid tot uw vlucht uit Afghanistan. Dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plots op de proppen komt met een nieuw incident doet dan ook ernstige twijfels rijzen over de waarachtigheid ervan. Des te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens dit incident zou zijn mishandeld en gestoken met een mes. Dat u een dusdanig essentieel element zomaar achterwege zou laten en niet eerder in uw asielprocedure aanhaalde kan niet overtuigen.

Ten aanzien van dit incident dat u niet vermeldde op de DVZ en waarbij u werd geslagen en met een mes werd gestoken omdat u door de taliban verdacht werd van spionage, is het opmerkelijk dat de taliban u hierna drie maanden ongemoeid liet alvorens u opnieuw te benaderen. Immers, indien de taliban u daadwerkelijk verdachten van samenwerking met de Afghaanse overheid, is het weinig aannemelijk dat zij niet onmiddellijk tot actie overgingen en met u afrekenden. Des te meer daar uw vader reeds om dezelfde reden in het vizier van de taliban was gekomen, en uw familie aldus reeds beschouwd zou worden als zijnde contra-taliban. Bovendien is het eerder contradictorisch te noemen dat de taliban u enerzijds zou verdenken van een informant te zijn voor een nabijgelegen legerbasis en u anderzijds kort nadien vertrouwden om voor hen landmijnen te dragen naar diezelfde legerbasis. Er kan hier aldus weinig geloof aan worden gehecht.

Daarbij geeft u het CGVS geen concrete informatie over de identiteit van de talib(s) verantwoordelijk voor de bedreigingen tegen u, doch een essentieel element in uw asielrelaas. Hoewel u beweert dat u door tien à vijftien taliban leden werd benaderd en u de namen van enkele taliban leden opnoemt die u aanspraken, verstrekt u geen verdere gegevens over hen (CGVS, p.28). Het CGVS wijst erop dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat u, daar u beweert heden internationale bescherming te behoeven naar aanleiding van bedreigingen vanwege de taliban, de nodige inspanningen levert om zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de personen die u vreest.

*U geeft echter geen duidelijke omschrijving van de personen die jou bedreigden. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd kan ook van een (destijds) minderjarige verzoeker verwacht worden dat hij een waarheidsgetrouw zicht biedt op zijn werkelijke situatie.*

*Tot slot verklaart u nog dat de taliban vlak na uw vertrek uit Afghanistan het huis waar uw familie in woonde in brand hebben gestoken (CGVS, p.29). Het door u geschetste verloop van dit incident kan echter evenmin overtuigen. Ook hier verklaart u dat uw moeder en broer in het huis aanwezig waren toen de taliban binnenkwamen, benzine gieten en het huis vervolgens in brand staken (CGVS, p.29). Uw moeder en broer konden ogenschijnlijk ook hier, net zoals bij de eerdere raketaanslag op het huis, ontsnappen. Gelet op uw ongeloofwaardige verklaringen aangaande de problemen van uw familie met de taliban, overtuigt deze gang van zaken niet.*

*De fotoprints die u voorlegde aangaande de schade aan het huis door de brand, alsook de schade veroorzaakt door de raketaanval (map documenten – document 1 & CGVS, p.22-23), kunnen daarbij niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Het CGVS herhaalt hieromtrent dat fotoprints slechts een bepaald beeld weergeven, maar niets meer dan dat en niet zeggen over de omstandigheden waarin deze werden genomen. Uw loutere bewering dat jullie huis afgebeeld op de foto tweemaal beschadigd werd door de taliban, met name eens bij een raketaanval en nadien door brandstichting, volstaat niet om uw asielrelaas te bewijzen. Er kan immers geenszins worden vastgesteld dat dit huis daadwerkelijk uw huis betreft noch kunnen deze fotoprints uw verklaringen bevestigen dat het huis tweemaal aangevallen werd door de taliban. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen.*

*Ten aanzien van de kopie van de militaire kaart van uw vader die u tijdens uw beroepsprocedure voor de Raad plots wist voor te leggen, en die volgens u aantoont dat uw vader een soldaat was (zie administratief dossier – aanvullende nota d.d. 21.09.2021, punt 1) voegt het CGVS volledigheidshalve het volgende toe. Gelet op de datering van de vertaling die door u werd toegevoegd aan de aanvullende nota, zijnde 30 juli 2021 kan worden vastgesteld dat u deze kopie aldus ten laatste op 30 juli 2021 in uw bezit kreeg, slechts een luttele maand na de bestreden beslissing. Het CGVS merkt evenwel op dat u sedert 20 november 2019 in België bent en reeds eerder documenten bekwam van uw familie in Afghanistan, gelet op de fotoprints die u reeds op de DVZ voorlegde. Uw verweer voor deze laattijdige voorlegging van dit document, zijnde dat dit document in het huis van uw grootouders lag (zie aanvullende nota) is geenszins een verschoningsgrond, daar u het nalaat uit te klaren om welke reden u dit document niet eerder (uit het huis van uw grootouders) kon bekomen. Dat u plots deze kopie van de kaart kan voorleggen is aldus zeer opmerkelijk. Daarenboven oppert u plots dat uw vader in het verleden als soldaat werkte en aldus uw vluchtrelaas bevestigde, een argument dat evenwel geen steek houdt. In uw persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS heeft u immers op geen enkel moment aangehaald dat uw vermeende vluchtmotieven geallieerd waren aan het “soldatenprofiel” van uw vader zoals u nu oppert. Integendeel, u heeft nimmer gewag gemaakt van uw vader zijn vermeende werk als soldaat. U heeft immers steeds verklaard dat uw vader herder was, alsook dat hij met een tractor reed (DVZ, Verklaring DVZ d.d. 25.09.2020, p.9 ; CGVS, p.11 & 18). Ten overvloede wijst het CGVS erop dat er geenszins kan worden vastgesteld dat de man vermeld op deze kopie, die tevens maar een pagina beslaat, zoals u voorhoudt uw vader betreft. De door u voorgelegde kopie van de militaire kaart kan bijgevolg niet overtuigen noch geeft zij aanleiding tot een andere oordeelsvorming.*

*Ten overvloede wijst het CGVS erop dat uw verklaring in de aanvullende nota d.d. 21.09.2021 dat het huis na de raketaanval volledig uitbrandde geenszins in overeenstemming is te brengen met uw verklaring dat uw huis pas na uw vertrek, een tweetal jaar na de raketaanval, uitbrandde (CGVS, p.22). Indien uw huis reeds bij de raketaanval volledig uitbrandde zoals u nu aanhaalt en nooit werd opgebouwd ziet het CGVS niet in hoe u nog twee jaren tot aan uw vertrek in ditzelfde huis heeft kunnen blijven wonen.*

*De vaststelling dat u manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in uw asielrelaas, bevestigt dat uw vermeende problemen met de taliban bedrieglijk zijn. U bent dan ook geenszins in staat uw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen. Uw ongeloofwaardige verklaringen volstaan dan ook niet om in uw hoofdte besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.*

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 17 mei 2021 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country\\_Guidance\\_Afghanistan\\_2021.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf)) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.



In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

**Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_06\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf) en **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

*Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.*

*De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.*

*In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*



Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), **UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security** van januari 2022, beschikbaar op [https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sq\\_report\\_on\\_afghanistan\\_january\\_2022.pdf](https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sq_report_on_afghanistan_january_2022.pdf)) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

*Er kan niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.*

*Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.*

*Aangaande de internetartikels, alsook de rapporten die werden toegevoegd aan het verzoekschrift door uw advocaat gericht aan de RvV d.d. 12 juli 2021, alsook de aanvullende nota d.d. 21 september 2021 wijst het CGVS erop dat een dergelijke algemene verwijzing niet volstaat om aan te tonen dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade is. Het louter aanhalen van de veiligheidssituatie, zonder in concreto aannemelijk te maken om welke reden u een verhoogd risico op ernstige schade zou lopen dan een gemiddelde burger in Afghanistan, al dan niet in de provincie Baghlan, voldoet niet en kan aldus niet leiden tot een andere oordeelsvorming.*

*Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw voogd per e-mail aan het CGVS overmaakte op 2 juni 2021 evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van uw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele post-factum verduidelijkingen over de locatie van een legerbasis en uw scholing, correcties aangaande de schrijfwijze van een stam, alsook twee regio's al dan niet dorpen, alsook het aantal overledenen bij een veiligheidsincident, maar blijken deze geenszins inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen te omvatten. Uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen aldus niet leiden tot een andere oordeelsvorming.*

*Uw advocaat maakte tevens reeds op 18 mei 2021 per e-mail een kopie over met de notities genomen door de advocaat aanwezig tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het CGVS wijst er evenwel op dat de overmaakte kopie geen enkele inhoudelijke opmerking, correctie noch verduidelijking bevat over de (correctheid van de) notities van het persoonlijk opgesteld door de protection officer van het CGVS. Het louter overmaken van de notities genomen door de advocaat, zonder enige inhoudelijke toelichting, volstaat niet om tot een andere oordeelsvorming te komen.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

### **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 en artikel 4/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: "de Vreemdelingenwet")<sup>1</sup>, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: "Formele Motiveringswet")".

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een theoretische uiteenzetting inzake voormelde bepalingen.

Wat betreft de concrete toepassing laat verzoeker het volgende gelden:

*"4. In casu moet worden vastgesteld dat verwerende partij de bestreden beslissing heeft genomen in strijd met bovenstaande beginselen en bepalingen.*

*De verwerende partij heeft bij het nemen van de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht namelijk meermaals flagrant miskend.*

*Het verzoek tot internationale bescherming van verzoekende partij werd geweigerd zonder de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat de bestreden beslissing niet met voldoende kennis van zaken werd genomen en zich steunt op onjuiste motieven.*

*5. Zo blijkt vooreerst uit de bestreden beslissing dat verwerende partij niet beschikt over de juiste versie van de feiten zoals deze zich in werkelijkheid hebben voorgedaan.*

*Zij weigerde het verzoek tot internationale bescherming van verzoekende partij daarentegen op basis van een foutieve voorstelling van de door verzoeker aangehaalde gebeurtenissen en concludeerde*

vervolgens dat het asielrelaas van verzoekende partij niet waarachtig is omdat het "onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties" zou bevatten.

Verwerende partij is echter zeer snel tot deze conclusie gekomen, zonder op zoek te gaan naar een interpretatie van de feiten die de door haar vastgestelde (vermeende) inconsistenties zou kunnen verklaren, of naar een plausibele verklaring voor de door haar vastgestelde (vermeende) onwaarschijnlijkheden.

Deze interpretaties en verklaringen zijn nochtans wel degelijk voorhanden. Verzoeker wenst hieromtrent het navolgende te verduidelijken:

- Omtrent het feit dat de taliban de vader van verzoekende partij zes jaar 'met rust' zou hebben gelaten alvorens een aanval op zijn leven uit te voeren:

Gedurende deze zes jaren waren de Amerikanen zeer aanwezig in Afghanistan. Onder dit toezicht durfde de taliban dan ook niet openlijk opereren en aanvallen uitvoeren. Op het moment van de aanval op het leven van de vader van verzoeker, waren de Amerikanen al aan het wegtrekken. Zo was er bijvoorbeeld reeds een bataljon uit de buurt vertrokken. Tijdens het gehoor door verwerende partij werd de verzoeker niet gevraagd om hieromtrent verdere duiding te verschaffen.

- Omtrent de aanval op het leven van zijn vader:

Wat er in werkelijkheid is gebeurd, is dat drie talibs de ommuurde woning van verzoekende partij probeerden binnen te vallen door de deur in te beuken. De vader van de verzoekende partij heeft zichzelf als reactie hierop ingesloten in een kamer binnen in de woning met een geweer. Toen de talibs erin slaagden de deur in te deuken en de binnenkoer binnen te dringen, ontstond een schietgevecht tussen de talibs en de vader van verzoekende partij. Aangezien de talibs de kamer niet konden binnendringen omdat de vader van verzoeker gewapend was, heeft men een raket moet afvoeren op de woning. De vader van verzoekende partij heeft in deze tussentijd niet de kans gehad om te vluchten omdat hij zichzelf had ingesloten en de woning bewaakt bleef door de talibs.

- Omtrent de vernieling en opbouw van het huis na deze aanval:

Bij deze aanval kwam de vader van verzoekende partij om het leven en werd de kamer waarin deze laatste zich schuilhield, vernield (niet de gehele woning). Het huis van verzoeker was gebouwd uit leem, waardoor de vernielde kamer na de aanval relatief vlot kon worden heropgebouwd.

- Omtrent de benadering van verzoeker zelf door de taliban:

Bij een eerste confrontatie met de taliban werd verzoekende partij beschuldigd van samenwerking met de Afghaanse overheid (tijdens het eerste gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken haalde verzoekende partij dit incident nog niet aan omdat hem verteld werd dat er ook nog een tweede gehoor zou komen waarin hij verder over de details van de situatie kon uitweiden en hij dit incident in deze fase minder relevant vond). Hieropvolgend vond nog een tweede confrontatie met de taliban plaats waarbij verzoeker werd uitgedaagd om te bewijzen dat hij niet voor de overheid werkte. De taliban eiste hierbij dat verzoeker landmijnen naar de legerbasis van de Afghaanse overheid zou brengen. Navolgend is verzoekende partij onmiddellijk Afghanistan gevlucht.

Er moet worden vastgesteld dat verwerende partij niet de nodige zorgvuldigheid voor de dag heeft gebracht om deze juiste versie van het asielrelaas te construeren. Verwerende partij had verzoekende partij tijdens het tweede gehoor de inconsistenties kunnen voorleggen en duiding kunnen vragen omtrent de vastgestelde vaagheden in het verhaal, maar heeft dit echter nagelaten. Nochtans diende verwerende partij een extra mate van voorzichtigheid aan te nemen, rekeninghoudende met het feit dat verzoekende partij ten tijde van de beide gehoren nog minderjarig was.

Bovendien legt verwerende partij verzoeker ook een onredelijke bewijslast op de schouders van verzoeker om zijn asielrelaas te staven. Zo kan redelijkerwijze niet worden verwacht van een minderjarige asielzoeker die hals over kop zijn land heeft moeten verlaten uit gevaar voor zijn leven, om bewijselementen te hebben vergaard die zijn vluchtmotieven zouden kunnen staven.

Alleen al op basis van bovenstaande moet dan ook reeds worden geconcludeerd dat de bestreden beslissing is gebaseerd op onjuiste gegevens en er onvoldoende deugdelijk onderzoek werd gevoerd naar de correcte gegevens op basis waarvan de bestreden beslissing had moeten worden genomen.

6. Bovendien heeft verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing ook helemaal geen rekening gehouden met de gewijzigde omstandigheden in Afghanistan die plaats vonden nadat verzoekende partij werd gehoord en zijn asielrelaas uiteenzette. Verwerende partij stelt simpelweg vast dat de regimewissel in Afghanistan geen impact heeft op de persoonlijke situatie van verzoekende partij omdat hij hieromtrent zelf geen nieuwe elementen heeft ingediend.

Zij stelt het volgende: [...]

Ook verder in de bestreden beslissing, specifiek met betrekking tot de vraag of verzoekende partij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, hanteert verwerende partij dezelfde redenering.

Zo pent verwerende partij eerst een standaardmotivering weer die voor alle Afghaanse asielzoekers wordt gebruikt om te staven waarom de algemene situatie in Afghanistan op heden als 'veilig' zou moeten worden beschouwd, om daarna bondig te concluderen als volgt: [...]

Bovenstaande formuleringen kunnen echter geenszins gelden als een 'afdoende motivering' aangezien zij onvoldoende zijn toegespitst op de concrete gegevens van het betrokken dossier en daarom nietszeggend zijn over de werkelijke motieven die tot de verwerping van het beroep van de verzoekende partij hebben geleid.

Men kan niet anders dan vaststellen dat de regimewissel in Afghanistan wel degelijk een concrete impact heeft op de situatie van verzoeker. Dit kan eenvoudigweg worden afgeleid uit zijn asielrelaas, zonder dat hiertoe extra elementen dienden te worden ingediend. Verzoeker stelde reeds duidelijk dat hij Afghanistan is ontvlucht omdat hij door de Taliban wordt gezocht op verdenking van spionage en samenwerking met de Amerikanen en het gevallen regime.

Sinds augustus 2021 hebben de personen ten aanzien van wie verzoeker het land ontvluchtte, het nu voor het zeggen. De taliban hanteert sindsdien een schrikbewind waarbij zij geen genade toont ten aanzien van personen die geaffilieerd kunnen worden met het gevallen regime of met het Westen. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het meest recente rapport van het European Asylum Support Office (hierna: "EASO") inzake de situatie in Afghanistan (zie Stuk 3): [...]

De taliban heeft aldus een zwarte lijst opgesteld op basis waarvan zij nu de personen vervolgt die banden zouden hebben met de vorige regering of met door de VS geleide troepen. Aangezien verzoekende partij door de taliban reeds persoonlijk werd beschuldigd van spionage voor de vorige regering, vermag het duidelijk zijn dat deze gewijzigde omstandigheid wel degelijk een impact hebben op de vrees voor verzoeker om terug te keren naar Afghanistan. Verwerende partij heeft echter volledig nagelaten om de gegrondheid van deze vrees te analyseren in hoofde van verzoeker.

Sterker nog.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zelf wel degelijk op de hoogte was van het feit dat het geweld in Afghanistan doelgericht is ten aanzien van voormalige overheidsmedewerkers. Dit wordt namelijk vermeld in de standaardformulering die zij hanteert omtrent het geweld in Afghanistan.

Verwerende partij stelt: [...]

Het is volledig tegenstrijdig van verwerende partij om enerzijds te oordelen dat de regimewissel in Afghanistan geen impact zou hebben gehad op de situatie van verzoekende partij, en anderzijds te oordelen dat het doelgericht geweld in Afghanistan ten aanzien van voormalige overheidsmedewerkers is toegenomen. Ook dit is een manifeste schending van zowel de materiele en formele motiveringsplicht, als mede van het zorgvuldigheidsbeginsel.

7. Bovendien heeft verwerende partij ook helemaal geen rekening gehouden met het feit dat, wanneer een gevlucht persoon naar Afghanistan wordt teruggestuurd, deze extra gevaar loopt. Er kan worden verwezen naar volgende passage: [...]

Het feit dat verzoeker uit Afghanistan is gevlucht, is op zichzelf dus eigenlijk al een voldoende reden waarom verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert als hij zou worden teruggestuurd naar Afghanistan. De taliban ziet zijn vlucht mogelijks als een bevestiging van de vermoedens die zij reeds koesterden tegenover verzoeker.

Ook dit element heeft verzoekende partij helemaal niet in rekening genomen bij zijn beoordeling.

8. Ten overvloede moet ook nog worden gewezen op het feit dat verweerder slechts een algemene analyse heeft gemaakt van de al dan niet aanwezigheid van willekeurige geweld in Afghanistan, in plaats van dit te beoordelen ten aanzien van de voormalige woonplaats van verzoeker. Uit het EASO-rapport van januari 2022 blijkt namelijk dat er hieromtrent regionale verschillen zijn. Met name is het geweld in de provincie Baghlan, waar verzoeker vandaan komt, sterker aanwezig dan op andere plaatsen.<sup>11</sup> Een verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie kan dan ook niet volstaan.

Ook uw Raad verwees reeds naar deze vaststellingen uit het EASO-rapport: [...]

9. Op basis van al het bovenstaande kan aldus niet anders dan te worden geconcludeerd dat de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen tegenstrijdig en niet-afdoende zijn. Verwerende partij heeft onvoldoende zorgvuldigheid voor de dag gebracht bij het nemen van de bestreden beslissing en had in het licht van de aangehaalde elementen omstandiger moeten nagaan, of op zijn minst motiveren, waarom de regimewissel in Afghanistan geen impact zou hebben op de persoonlijke situatie van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft dan ook op onterechte wijze geoordeeld dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Gelet op al het bovenstaande moet aan verzoeker het recht op het vluchtelingenstatuut in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, minstens het subsidiaire beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgend stuk:

*“3. Het rapport van het European Asylum Support Office inzake de situatie in Afghanistan (januari 2022).”*

2.3. Bij de nota *“Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* van 23 mei 2022 voegt verweerder het rapport *“Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022.”*

2.4. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende stukken bij:

*“EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]*

*EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]*

*EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]*

*COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022*

*COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]*

*EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]*

*EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]*

*EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]*

*EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]”.*

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

*b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

*c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

*d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

*e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Ter terechtzitting benadrukt verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van verwestering.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken. (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (“*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022*”, p. 23 waarnaar wordt verwezen in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade.

Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “to play the game”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

4.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in juni 2019 op vijftienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij ongeveer vijf maanden onderweg was en dat hij in november 2019 aankwam in België (verklaring DVZ, punt 33). Verzoeker diende onderhevig verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2019. Verzoeker werd, gelet op zijn minderjarigheid, een voogd aangewezen. Momenteel is verzoeker negentien jaar oud en is hij bijna vier jaar afwezig uit Afghanistan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat werkt in België, de Nederlandse taal spreekt en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker Pashtoun is en afkomstig is uit het dorp Qardaka, gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving, waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Baghlan de derde meest door geweld getroffen provincie is in Afghanistan van alle 34 provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP (COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022, p. 5).



Verzoekers jonge leeftijd maken dat hij beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en het verblijf, (onbewust) 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

|                  |                                                 |
|------------------|-------------------------------------------------|
| W. MULS,         | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| A.-M. DE WEERDT, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

A.-M. DE WEERDT

W. MULS